

голѣмъ Идолски праздникъ, гдѣто сѣ събраха много язичници и правеха разны игры и бореи за честь на боговете, и сичкій градъ гледаше отъ высоките мѣста. Това като провиде съ духа си св: Минна въ пустынятъ, распалися отъ ревностъ къмъ Бога, остави пустынятъ, отиди въ града, влезе средъ собора, и като ся исправи на високо мѣсто, извика, и рече: намерихсе на оныя, които не мя търсятъ и явихся на оныя, които не пытатъ за мене. Това като извика сичките обърнаха очи на него и ся чудеха на неговата дързость. И като заповѣда градскій князь, та го доведоха предъ него. рече му: ты кой си? а святой Минна каза: азъ сѣмъ слуга Христовъ. Страненъ ли си рече князьо и какъвъ си? А той каза: Войнъ бѣхъ въ този градъ, но като видехъ идолско-то заблужденіе на чловѣцѣтъ, неможихъ да търпе, за туй оставихъ войнскій чинъ, и отидохъ въ пустынятъ гдѣто слугувахъ тамо на Бога, а сега като чухъ вашыйа богоемразный праздникъ, додохъ да обличе вашатъ слѣпотъ, и да ви проповѣдамъ истиннаго Бога, който е направилъ небото, землятъ и сичкій свѣтъ. — Тога княза го затвори въ темницатъ и си продолжи праздника. На утрината като го изведи на судъ; много ся труди съ ласканіе и моленіе да